

การพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
ของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
Development of Creative English Writing Using Cooperative Learning
of Students in Department of Teaching English, Faculty of Education,
Mahamakut Buddhist University Lanna Campus

พุลสุข วรรณาริก¹

Phunsuk Kannarik

สงัด เขียนจันทิก²

Sangad Chienjuntuk

Corresponding Author E-mail: p.kannarik@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนการสอน ระหว่างการสอนและหลังการสอน สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบทีแบบจับคู่ ระยะเวลาในการทดลอง 15 สัปดาห์ ผู้วิจัยวัดผลการทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 3 ระยะ คือ ก่อนเรียน (สัปดาห์ที่ 2) ระหว่างเรียน (สัปดาห์ที่ 4, 6, 11 และ 14) และหลังเรียน (สัปดาห์ที่ 16) ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 0.97 และ 3.12 ตามลำดับ ($\bar{x} = 0.97$ S.D. = 3.12) นักศึกษาทั้งหมดและนักศึกษาที่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนอยู่ในระดับอ่อน มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ, การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์, ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

² อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Abstract

The objective of this research was to study the effectiveness of cooperative learning on creative English writing skills of Teaching English students who took the ED 1067 Creative English Writing course in the second semester of 2019. The target population were 31 third-year students in the Department of Teaching English under the Faculty of Education at Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus. The research instruments used were course instruction plan with the integration of cooperative learning approach, pre-test, formative test and post-test for creative English writing ability. Data were analyzed using mean, standard deviation and paired t-test. Duration of the experiment included 15 weeks. The English writing ability were measured 3 periods: pre-test (week 2), formative tests (weeks 4, 6, 11 and 14) and post-test (week 16). The results of the study revealed that the mean and standard deviation difference between the pre-test and post-test scores were 0.97 and 3.12 respectively ($\bar{x} = 0.97$, S.D. = 3.12). There was significantly positive difference between post-test and pre-test scores in all students and poor English writing ability students at 0.05 level.

Keywords: Cooperative Learning, Creative English Writing, English Writing Ability

บทนำ

การเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกฝนทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทักษะการเขียนเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทักษะการเขียนนับเป็นทักษะที่ยุ่งยากและซับซ้อน เนื่องจากเป็นทักษะที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถต่าง ๆ รวมกัน ได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้สำนวน คำศัพท์ ซึ่งต้องใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมตามความหลากหลายของเนื้อหาในการเขียน Raimes (1983) กระบวนการของการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจึงต้องใช้เวลาในการฝึกฝนมากกว่าทักษะอื่น ๆ ในขณะที่เดียวกันก็จัดว่ายากสำหรับผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ การคิดค้นวิธีการสอนที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเพื่อการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจความเข้าใจแก่ผู้เรียน ถ้าบรรยากาศการเรียนรู้นั้นมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียน ก็จะสามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ นำไปสู่ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ เป็นวิชาที่เปิดสอนสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 3 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จุดมุ่งหมายของรายวิชาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ถ้อยคำ สำนวนภาษา และโครงสร้างโนลิลาต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในการวิจารณ์ข้อเขียนที่ตัดตอนมาจากหนังสือต้นฉบับ โดยการวิเคราะห์ความคิดและวัตถุประสงค์ของผู้เขียน โดยแยกแยะระหว่างข้อเท็จจริงและความคิดเห็น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากเหตุผลที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยในฐานะผู้สอน พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรายวิชา จำเป็นต้องวางแผนกระบวนการเรียนการสอนอย่างละเอียดรอบคอบ จึงศึกษาถึงวิธีการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ได้แก่วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่าวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางการเขียนภาษาอังกฤษ จากแนวคิดของ Mayer (2003) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นกลยุทธ์การสอนที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนซึ่งมีระดับความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่ม ๆ ใช้กิจกรรมการเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ รวมถึงส่งเสริมให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบภารกิจที่ได้รับมอบหมายและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และแนวคิดของ Artz and Newman (1990) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรีกษาหารือกัน ช่วยเหลือกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาาร่วมกัน ผู้เรียนทุกคนถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้กลุ่มประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว โดยผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ จัดหา และชี้แนะแหล่งค้นคว้าข้อมูล ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าเอง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม เพื่อช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ โดยสังเกตวิธีการเรียนรู้และแก้ปัญหาของสมาชิกในกลุ่ม ผู้เรียนแต่ละคนเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กันในกลุ่ม จึงช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นต้องฝึกฝน ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่นำไปสู่ความสำเร็จร่วมกัน แต่ขณะเดียวกันก็มีผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้ศึกษาวิจัยและมีแนวคิดเกี่ยวกับข้อดีและข้อจำกัดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ อาทิเช่น ผลการวิจัยของ Ghufron (2018) เรื่อง The Strengths and Weaknesses of Cooperative Learning and Problem-based Learning in EFL Writing Class: Teachers and Students' Perspectives สรุปได้ว่า จุดแข็งของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษของ Ghufron คือการพัฒนาผู้เรียนได้ในหลายด้าน โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เพิ่มความมั่นใจและความรับผิดชอบของผู้เรียน ในทางตรงกันข้าม ผลการวิจัยนี้พบว่ามีจุดอ่อนในประเด็นความยุ่งยากในการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษของ Ghufron ได้แก่ การเตรียมการ การใช้เวลามากในการฝึกฝนผู้เรียน ตลอดจนการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและผู้สอน แนวคิดของ Gaille (2015) เกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียของการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ Gaille กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีทั้งข้อดีในการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้แนวคิดใหม่และทักษะการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีข้อเสียในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีความแตกต่างกันในหลายๆด้าน อาจเกิดความขัดแย้งของสมาชิกในกลุ่ม ถ้าผู้สอนไม่ดำเนินการแก้ปัญหาความขัดแย้งนั้นตั้งแต่ช่วงแรก

ผู้วิจัยจึงจัดทำแผนงานการสอนวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ โดยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ Round Robin ตามแนวคิดของ Colorado (2007) มาปรับใช้ Round Robin เป็นกิจกรรมที่จัดกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ ระดับดี (Good) ระดับปานกลาง (Fair) และระดับอ่อน (Poor) ซึ่งได้จากการทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม โดยการให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระดับดี เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมกลุ่ม และใช้งานเขียนของ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระดับดี และระดับปานกลาง ในแต่ละหัวข้อเป็นตัวช่วยในการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่ม เพื่อช่วยในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยปรับใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ แบบ Round Robin โดย เน้นเฉพาะการสอนในเนื้อหาของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ (Creative English Writing) เนื่องจากมีเนื้อหาไม่ยากและไม่ซับซ้อนมากสำหรับผู้เรียน เป็นการเขียนที่ผู้เขียนสามารถแสดงอารมณ์ จินตนาการและความคิดได้อย่างอิสระ ไม่ถูกจำกัดด้วยกรอบหรือกฎเกณฑ์ต่างๆ และสามารถเลือกใช้วิธีการนำเสนอการเขียนได้หลากหลายวิธี โดยผู้เขียนส่วนใหญ่มักจะนำเสนอการเขียนในรูปแบบต่างๆเช่น ความเรียงส่วนตัว (Personal Essay) บันทึกความทรงจำ (Memoirs) เรื่องสั้น (Short Story) นวนิยาย (Novel) บทละคร (Plays Scripts) บทภาพยนตร์ (Movie Scripts) เป็นต้น (Mason, 2013) ส่วนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์ (Critical English Writing) เป็นการเขียนที่ผู้เขียนต้องวิจารณ์ข้อเขียนที่ตัดตอนมาจากหนังสือต้นฉบับ ที่ใช้ลีลาและภาษาชั้นสูง

และมีเนื้อหาที่น่าสนใจ โดยเน้นการวิเคราะห์ความคิดและวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ฝึกวิจารณ์แยกแยะระหว่างข้อเท็จจริง และความคิดเห็น จึงมีเนื้อหาที่ยากและซับซ้อนสำหรับผู้เรียน จากเหตุผลดังกล่าว ในเบื้องต้นผู้วิจัยในฐานะผู้สอนจึงจัดทำแผนงานการสอนวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยเน้นเฉพาะการสอนในเนื้อหาของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า การใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลต่อการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในการเรียนการสอนรายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา มากน้อยหรือไม่เพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในการเรียนวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 31 คน เป็นการศึกษาจากประชากรทั้งหมด

เนื่องจากนักศึกษามีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการแบ่งตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้ช่วงคะแนนทดสอบก่อนเรียนซึ่งกำหนดคะแนนการประเมินเต็ม 30 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ Evaluation of Essay Writing ของ Jacobs, Zinkgraf, Wormouth, Hartfiel, and Hughey (1981) และกำหนดคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน คะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังนี้

กลุ่ม A คือ นักศึกษาที่มีคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน ตั้งแต่ 20 - 30 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับดี (Good)

กลุ่ม B คือ นักศึกษาที่มีคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน ตั้งแต่ 11 - 19 คะแนน ซึ่งอยู่ระดับปานกลาง (Fair)

กลุ่ม C คือ นักศึกษาที่มีคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียน ตั้งแต่ 0 - 10 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับอ่อน (Poor)

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 แผนการสอนรายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

2.2 แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนการสอน (Pre-test)

2.3 แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ระหว่างการสอน (Formative Test)

2.4 แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์หลังการสอน (Post-test)

3. การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยจัดทำแผนการสอนรายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้

แบบร่วมมือ ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งได้ผ่านการตรวจแก้ไข ทดลองใช้และปรับปรุงแล้ว ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 0.89

3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนการสอน ระหว่างการสอนและหลังการสอน ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญมาแล้วได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.00

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนการสอน

4.2 นำแผนการสอนรายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มาใช้ในการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์

4.3 ตรวจสอบการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบของผู้เรียน ในการทำกิจกรรมกลุ่มการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ตามแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมาย

4.4 ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนระหว่างการสอน

4.5 ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนหลังการสอน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) โดยคำนวณผลต่างของคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผลต่างของคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ในแต่ละกลุ่มที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน และการทดสอบที่แบบจับคู่สำหรับค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียน (paired t test for mean of difference between pre-test and post-test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของผู้เรียนกลุ่ม A จำนวน 5 คน

ผู้เรียน กลุ่ม A คนที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30 คะแนน)	ผลต่างระหว่างคะแนน ทดสอบ หลังเรียนและก่อนเรียน	ผลต่าง ²
1	20	14	-6 (ลดลง)	36
2	22	27	+5 (เพิ่มขึ้น)	25
3	23	25	+2 (ลดลง)	4
4	24	19	-5 (เพิ่มขึ้น)	25
5	25	27	+2 (เพิ่มขึ้น)	4

ผู้เรียน กลุ่ม A คนที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30 คะแนน)	ผลต่างระหว่างคะแนน ทดสอบ หลังเรียนและก่อนเรียน	ผลต่าง ²
รวม	114	112	-2	94
ค่า Mean	22.80	22.40	-0.40	18.80
ค่า S.D.	1.92	5.73	4.83	14.24

จากตารางที่ 1 พบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่ม A จำนวน 5 คน เพิ่มขึ้น 3 คน ลดลง 2 คน โดยค่าเฉลี่ย (Mean) ของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา กลุ่ม A เท่ากับ -0.40 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 4.83 สรุปได้ว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่ม A ลดลงโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 1.33 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน ของผู้เรียนกลุ่ม B จำนวน 10 คน

ผู้เรียน กลุ่ม B คนที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30 คะแนน)	ผลต่างระหว่างคะแนน ทดสอบ หลังเรียนและก่อนเรียน	ผลต่าง ²
1	12	16	+4 (เพิ่มขึ้น)	16
2	18	17	-1 (ลดลง)	1
3	15	19	+4 (เพิ่มขึ้น)	16
4	19	22	+3 (เพิ่มขึ้น)	9
5	18	24	+6 (เพิ่มขึ้น)	36
6	11	15	+4 (เพิ่มขึ้น)	16
7	16	13	-3 (ลดลง)	9
8	17	14	-3 (ลดลง)	9
9	13	15	+2 (เพิ่มขึ้น)	4
10	19	16	-3 (ลดลง)	9
รวม	158	171	13	125
ค่า Mean	15.80	17.10	1.30	12.50
ค่า S.D.	2.94	3.54	3.47	9.68

จากตารางที่ 2 พบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักศึกษาในกลุ่ม B จำนวน 10 คน เพิ่มขึ้น 6 คน ลดลง 4 คน โดยค่าเฉลี่ย (Mean) ของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา กลุ่ม B เท่ากับ 1.30 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 3.47 สรุปได้ว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่ม B เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 4.33 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่ม C จำนวน 16 คน

ผู้เรียน กลุ่ม C คนที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30 คะแนน)	ผลต่างระหว่าง คะแนนทดสอบ หลังเรียนและก่อนเรียน	ผลต่าง ²
1	8	10	+2 (เพิ่มขึ้น)	4
2	5	8	+3 (เพิ่มขึ้น)	9
3	9	11	+2 (เพิ่มขึ้น)	4
4	9	9	0 (เท่าเดิม)	0
5	8	7	-1 (ลดลง)	1
6	9	8	-1 (ลดลง)	1
7	4	6	+2 (เพิ่มขึ้น)	4
8	7	5	-2 (ลดลง)	4
9	5	7	+2 (เพิ่มขึ้น)	4
10	8	7	-1 (ลดลง)	1
11	9	12	+3 (เพิ่มขึ้น)	9
12	6	10	+4 (เพิ่มขึ้น)	16
13	9	7	-2 (ลดลง)	4
14	9	14	+5 (เพิ่มขึ้น)	25
15	6	5	-1 (ลดลง)	1
16	9	13	+4 (เพิ่มขึ้น)	16
รวม	120	139	19	103
ค่า Mean	7.50	8.69	1.19	6.44
ค่า S.D.	1.75	2.75	2.32	7.00

จากตารางที่ 3 พบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักศึกษาในกลุ่ม C จำนวน 16 คน เพิ่มขึ้น 9 คน ลดลง 6 คน เท่ากับก่อนเรียน 1 คน โดยค่าเฉลี่ย (Mean) ของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาในกลุ่ม C เท่ากับ 1.19 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 2.32 สรุปได้ว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่ม C เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 3.97 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนเรียน และหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด

กลุ่มผู้เรียน	จำนวนผู้เรียน	ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียน	ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังเรียน	ผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียน				สถิติทดสอบที (t test)	p-value (one-tailed)
				ค่าต่ำสุด (Min)	ค่าสูงสุด (Max)	ค่าเฉลี่ย	S.D.		
A	5	22.80	22.40	-6	+5	-0.40	4.83	0.185	0.431
B	10	15.80	17.10	-1	+6	1.30	3.47	1.186	0.133
C	16	7.50	8.69	+5	-2	1.19	2.32	2.051	0.029*
รวม	31	12.65	13.61	-6	+6	0.97	3.12	1.724	0.0475*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลของการทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาตัวอย่าง จำนวน 31 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียนของนักศึกษา กลุ่ม A เท่ากับ -0.40 คะแนน และ 4.83 คะแนน ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียนของนักศึกษากลุ่ม B เท่ากับ 1.30 คะแนน และ 3.47 คะแนน ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียนของนักศึกษากลุ่ม C เท่ากับ 1.19 คะแนน และ 2.32 คะแนน ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียนของนักศึกษาตัวอย่างจำนวน 31 คน เท่ากับ 0.97 คะแนน และ 3.12 คะแนน ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนและก่อนเรียนของนักศึกษาตัวอย่าง พบว่า นักศึกษากลุ่ม A และ B มีคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษากลุ่ม C มีคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และนักศึกษาตัวอย่างทั้งหมด 31 คน มีคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เช่นเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนอยู่ในระดับอ่อน (ร้อยละ 51.6) และมีนักศึกษาเพียงส่วนน้อยที่มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 11.13) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียน จะเห็นว่า นักศึกษาที่มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนอยู่ในระดับดี มีคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนต่ำกว่าก่อนเรียนเพียงเล็กน้อย คือ 0.4 คะแนนโดยเฉลี่ย ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และระดับอ่อน มีคะแนนเฉลี่ยทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ในช่วงประมาณ 1 ถึง 2 คะแนนโดยเฉลี่ย ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ พบว่า นักศึกษากลุ่ม C มีคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และนักศึกษาตัวอย่างทั้งหมด 31 คน มีคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เช่นเดียวกัน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการใช้

การเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน รายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ จะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาที่มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนในระดับอ่อนได้แต่ไม่มากนักและเกิดผลดีกับนักศึกษาเพียงบางคน และยังไม่เห็นผลของการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนในระดับปานกลางและระดับดี

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงข้อดีของการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์กับนักศึกษาที่มีพื้นฐานความสามารถด้านภาษาอังกฤษก่อนเรียนในระดับอ่อน จากการที่ผู้วิจัยในฐานะผู้สอน ได้กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในกลุ่ม โดยอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มว่า ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญของกลุ่ม ผู้วิจัยสังเกตเห็นในขณะที่ทำกิจกรรมกลุ่มว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพยายามในการทำกิจกรรมกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มส่วนใหญ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันแก้ปัญหา แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วยกัน ตลอดจนช่วยกันค้นคว้าหาความรู้นอกชั้นเรียนเพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนตามที่กลุ่มได้รับมอบหมาย จึงนำมาซึ่งความเข้าใจที่ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Slavin (1995) ที่กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้สมาชิกในกลุ่มมีโอกาสพูดคุยกัน แก้ไขปัญหาด้วยกัน กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความสามารถของตนเองในการร่วมมือ ผู้เรียนมีความรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองเพิ่มขึ้น จึงส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Colorado (2007) ซึ่งกล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า เป็นวิธีการที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ระหว่างเพื่อนในกลุ่มซึ่งมีความสามารถแตกต่างกัน เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนแต่ละคนในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ผลการวิจัยวิจัยนี้ยังสัมพันธ์กับผลการวิจัยของ Ghufuron (2018) เรื่อง The Strengths and Weaknesses of Cooperative Learning and Problem-based Learning in EFL Writing Class: Teachers and Students' Perspectives ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ว่า จุดแข็งของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนการเขียนภาษาอังกฤษของเขา คือการพัฒนาผู้เรียนได้ในหลายๆด้าน ได้แก่ การกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน เพิ่มความมั่นใจ และความรับผิดชอบ ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Gaille (2015) โดยเขากล่าวว่า ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือการพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้แนวคิดใหม่ และทักษะการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน

อย่างไรก็ตาม การใช้การเรียนรู้แบบร่วมมืออาจมีข้อจำกัดบางประการในกรณีที่นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันค่อนข้างมาก จากการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า การกำหนดสมาชิกในแต่ละกลุ่มที่ละผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบในระดับดี (Good) ระดับปานกลาง (Fair) และระดับอ่อน (Poor) ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนเรียนเก่งกับคนเรียนอ่อน ทำให้คนเรียนอ่อนในกลุ่มรู้สึกกดดัน ขาดความมั่นใจ ส่งผลให้ขาดแรงกระตุ้นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่ยากและต้องใช้เวลาในการฝึกฝน และผู้เรียนหลายคนยังมีพื้นฐานความรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษน้อย ความคิดเห็นอีกด้านหนึ่งของผู้เรียนคือ การทำงานที่แต่ละกลุ่มได้รับมอบหมาย สมาชิกในกลุ่มบางคนให้ความร่วมมือน้อยหรือบางคนไม่ให้ความร่วมมือ โดยเฉพาะงานที่ต้องค้นคว้านอกชั้นเรียนเพิ่มเติมจากในชั้นเรียน จึงส่งผลต่อการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จากความคิดเห็นของผู้เรียนดังกล่าว ทีมผู้วิจัยในฐานะผู้สอนจึงพิจารณาเห็นว่าข้อจำกัดที่เกิดขึ้น อาจจะเป็นผลมาจากการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เริ่มตั้งแต่การจัดทำแผนการสอน การออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการสร้างแบบทดสอบ ที่ยังไม่สอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา ที่ผู้เรียนต้องฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผู้เรียนต้องถ่ายทอดความคิดผ่านงานเขียน โดยการเรียบเรียงคำศัพท์ สำนวน ให้เป็นประโยค และต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งเป็นทักษะที่ยุ่งยากและ

ซับซ้อน โดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษน้อย ทำให้ผลของการจัดการเรียนการสอนที่ใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และเชิงวิจารณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ซึ่งจะเห็นได้จากผลต่างระหว่างคะแนนทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนและก่อนเรียนมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่อนข้างมาก หรือมีการกระจายมาก ข้อจำกัดที่ได้จากการวิจัยนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ghufron (2018) ที่สรุปว่าการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนมีจุดอ่อนหลายประการคือ ต้องใช้เวลานานในการดำเนินการ ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของทั้งผู้เรียนและผู้สอน มีความยากในการจัดการ และต้องมีการเตรียมการมากขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Gaille (2015) เกี่ยวกับข้อเสียของการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งกล่าวไว้ว่า การมอบหมายงานของผู้สอนเป็นเสมือนการบังคับให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มต้องทำหน้าที่อธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เสมือนทำหน้าที่แทนผู้สอน ทั้ง ๆ ที่ควรเป็นความรับผิดชอบของผู้สอน และข้อเสียอีกประการหนึ่งคือ ผู้เรียนที่เรียนอ่อนกลายเป็นผู้ที่รอพึ่งพาความช่วยเหลือจากสมาชิกในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนที่เรียนดีมีความรู้สึกถึงความไม่ยุติธรรม ผลการวิจัยนี้ยัง สอดคล้องกับแนวคิดของ Kagan (1999) ที่การศึกษาของเขาพบว่า ปัจจัยที่เป็นทักษะทางสังคม (Social skills) ของผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนบางคนปฏิเสธการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้เรียนบางคนไม่เป็นมิตรกับผู้อื่น ผู้เรียนบางคนขี้อาย เป็นปัจจัยสำคัญทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนแบบทำงานร่วมกันในกลุ่ม ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษ ในการเรียนวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และขยายผลองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นๆที่เน้นทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนี้

การใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ส่งผลดีต่อการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ ของผู้เรียนบางคนที่มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนในระดับอ่อน ขณะเดียวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือก็มีข้อจำกัดบางประการสำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ด้านการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือกำหนดสมาชิกในแต่ละกลุ่มที่ละผู้เรียนที่ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนเรียนเก่งกับคนเรียนอ่อน ส่งผลให้ขาดแรงกระตุ้นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับคนเรียนอ่อน

ดังนั้นเพื่อให้การใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลดีต่อผู้เรียนที่มีพื้นฐานด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนในระดับอ่อน เพิ่มมากขึ้น ผู้สอนควรออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนรู้อันเป็นการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยการทบทวนทักษะพื้นฐานการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเรียบเรียงคำศัพท์สำนวน ให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และให้ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษในระดับอ่อนฝึกเขียนประโยคภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ จนผู้เรียนมีความมั่นใจก่อนใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ และอธิบายถึงผลดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือในการพัฒนาการเรียนรู้อันเป็นการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนทุกคน ทั้งผู้เรียนที่มีพื้นฐานด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน ในระดับดี ระดับปานกลาง และระดับอ่อน เพื่อเพิ่มความมั่นใจ และความรับผิดชอบ ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้แนวคิดใหม่ มีทักษะการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนการสอนรายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาตัวอย่างที่มีพื้นฐานการเขียนภาษาอังกฤษในระดับอ่อนได้บ้าง เนื่องจากมีข้อจำกัดในการให้ความร่วมมือของนักศึกษา ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ED 1067 การเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ครั้งต่อไป ผู้สอนจะต้องมีการปรับวิธีการจัดการเรียนที่จะกระตุ้นให้นักศึกษาสร้างความร่วมมือในการทำงานระหว่างกลุ่มร่วมกันมากขึ้น

1.2 ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ และรายวิชาอื่นๆ ควรนำข้อดีในการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ของเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปประยุกต์ใช้กับบางเนื้อหาในรายวิชาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษกับนักศึกษาตัวอย่าง ในภาคการศึกษาหรือปีการศึกษาถัดไป โดยนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และพิจารณาความสอดคล้องของผลการวิจัยครั้งถัดไปกับผลการวิจัยครั้งนี้

2.2 ศึกษาการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการฝึกทักษะการพูด หรือทักษะการอ่าน

2.3 ศึกษาการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ ที่ไม่ใช่รายวิชาภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- Artz, A. F., & Newman, C. M. (1990). Cooperative Learning in Mathematics. *The Mathematics Teachers*, 92(3), 240–246.
- Colorado, C. (2007). *Cooperative Learning Strategies*. Retrieved August 14, 2019, from <https://www.colorincolorado.org/article/cooperative-learning-strategies>.
- Gaille, B. (2015). *8 Pros and Cons of Cooperative Learning*. Retrieved August 15, 2019, from <https://brandongaille.com/8-pros-and-cons-of-cooperative-learning>.
- Ghufron, M. A. (2018). The Strengths and Weaknesses of Cooperative Learning and Problem-Based Learning in EFL Writing Class: Teachers and Students' Perspectives. *International Journal of Instruction*, 11(4), 657- 672.
- Jacobs, H. L., Zinkgraf, S. A., Wormouth, D. R., Hartfiel, V. F., & Hughey, J. B. (1981). *Testing ESL composition: A practical approach*. Rowley, MA: Newbury House.
- Kagan, S. (1999). *Cooperative Learning: Seventeen Pros and Seventeen Cons Plus Ten Tips for Success*. Retrieved August 15, 2019, from https://www.kaganonline.com/free_articles/dr_spencer_kagan/259/Cooperative-Learning-Seventeen-Pros-and-Seventeen-Cons-kagan/259/Cooperative-Learning-Seventeen-Pros-and-Seventeen-Cons-Plus-Ten-Tips-for-Success.
- Mason, J. (2013). *Creative Writing*. Australia: ACS Distance Education.
- Mayer, R. (2003). *Learning and Instruction*. New Jersey, USA: Pearson Education.
- Raimes, A. (1983). *Techniques in teaching writing*. Oxford: Oxford University Press.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative Learning: Theory, Research and Practice* (2nd ed.). Boston, USA.: Allyn and Bacon.

